

A Pécsi Ítéltábla a Pécsi Fellebbviteli Főügyészség által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) felperesnek - a Kaposvári 7. sz. Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közgyűlési határozat megsemmisítése iránt a Somogy Megyei Bíróságon indított perében a 2011. február 28. napján kelt 24.P.22.120/2010/7. számú ítélet ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperesi egyesület tagjai a 2009. április 29. napján megtartott közgyűlésen a 17/2/2009.(04.29.) számú határozattal az alapszabály IV/8. pontját módosították. A módosítás értelmében kilépés év közben a sportoló egyesület váltása miatt akkor jön létre, ha a megállapított költségtérítést, vagyis egyszeri 50.000 forint költséget és a tagdíjhátralékot megfizeti az egyesületnek. A Magyar Táncsport Szakszövetség (a továbbiakban: MTSZ) által kijelölt szabad átigazolási időszakban elengedett sportolónak nem kell költségtérítést fizetni, de nyilatkoznia kell, hogy az új egyesületnél az elkövetkező hat hónapban nem indulhat versenyen. Az alapszabály 21. pontját kiegészítették azzal, hogy a sportolói kötelezettségek nem teljesítése (igazolatlan távollét, az alapszabály megsértése, ittas állapot, drog, stb.) esetén a sportoló köteles a fegyelmi eljárás eredményétől függően kizáráskor 50.000 forint költségtérítést az egyesület részére megfizetni.

Az egyesületből 2010. június 30. napján kilépett két tag a módosított alapszabály alapján 50.000-50.000 forint költségtérítést fizetett az alperesnek.

Az alperes 17/2/2009.(04.29.) számú közgyűlési határozata ellen a felperes ügyészi óvást nyújtott be, amelyben indítványozta az alapszabály módosítás hatályon kívül helyezését, és a jogszabálysértő alapszabályi rendelkezés folytán befizetett

költségtérítések visszafizetését. Az alperesi egyesület az 1/2010.(11.24.) számú határozattal az ügyészi óvást elutasította.

Az alperesi egyesület tagjai az 1/2011.(01.10.) számú közgyűlési határozattal az alapszabály IV.8. pontját ismét módosították. A módosítás szerint a tag tagsági viszonya a kilépésnek az elnökséghez történt írásos bejelentése megérkezése napján szűnik meg. Az MTSZ szabályai szerint az átigazolási időszak minden év január 1. napjától január 31. napjáig tart. Az egyesület nem köteles kiadni az átigazolást minden év február 1. napjától december 31. napjáig, az MTSZ igazolási, átigazolási és nyilvántartási szabályzatának 5.§-a (3) bekezdésében foglalt kivételektől eltekintve. Az egyesület az e pontoktól eltérő esetekben február 1. napjától december 31. napjáig csak akkor adja ki az átigazolási igazolást, ha az egyesületből kilépő tag 50.000 forint bánatpénzt megfizet az egyesületnek. Az alapszabály VI.21. pontját érintő korábbi módosítást törölték, helyette az alapszabályt kiegészítették azzal, hogy az elnökség fegyelmi eljárást rendelhet el abban az esetben, ha a tag az alapszabály 11. pontjában foglalt kötelezettségeit nem teljesíti, ezen kívül az igazolatlan távollét, egyesülethez nem méltó magatartás esetén. A sportolói tevékenység megsértése, ittas állapot, droghasználat esetén a sportoló köteles a fegyelmi eljárás eredményétől függően kizárás esetén az egyesület nevének, hitelének rontása miatt 50.000 forint bánatpénzt az egyesület részére megfizetni.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetének helyt adva az alperes 17/2/2009.(04.29.) számú és az 1/2010.(11.24.) számú közgyűlési határozatát, valamint az 1/2011.(01.10.) számú közgyűlési határozatnak az alapszabály IV.8. pont 2. bekezdésére, valamint a VI.21. pont 8. bekezdésére vonatkozó részét megsemmisítette. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mind a 17/2/2009.(04.29.) közgyűlési határozatban szereplő költségtérítés, mind pedig az 1/2011.(01.10.) közgyűlési határozat szerinti bánatpénz kikötése azt célozta, hogy az egyesület tagjának az egyesületből való kilépése és más sportszervezetbe (akár sportegyesületbe, akár sportvállalkozásba) való belépés esetén az alperesi egyesület a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Stv.) 7.§-a szerinti költségtérítéshez jusson. A költségtérítés kikötése azonban alkalmas arra, hogy korlátozza a tag egyesülési jogát, ezen belül azt, hogy az egyesületből kilépjen és más egyesület tagja legyen. Az elsőfokú bíróság utalt az MTSZ igazolási, átigazolási és nyilvántartási szabályzatának 5.§-a (2) bekezdésére is, amely kimondja, hogy a sportegyesület tagjának átigazolására bármikor sor kerülhet. Ezzel ellentétes az 1/2011.(01.10.) számú közgyűlési határozat, amely február 1. és december 31. napja közötti átigazolás esetén a hozzájárulást 50.000 forint bánatpénz megfizetéséhez köti. Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy sportfegyelmi eljárást kizárólag a sportszövetség folytathat le, az egyesület a sportfegyelem megszegése miatt büntetést nem szabhat ki, a pénzbírság pedig az Stv. 15.§-ának (5) bekezdése szerint amatőr sportoló esetén egyébként is kizárt. Ezzel ellentétes az 17/2009.(04.29.) számú, valamint az 1/2011.(01.10.) számú közgyűlési határozat azon rendelkezése, amely a sportolói kötelezettségek megsértését 50.000 forint költségtérítés, illetve bánatpénz megfizetésével szankcionálja.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben annak részbeni megváltoztatását, és a 17/2/2009 (04.29.) számú, az 1/2010 (11.24.) számú, valamint az 1/2010 (01.10) számú közgyűlési határozatok alapszabály IV.8. pontját módosító, illetve azt érintő rendelkezéseinek megsemmisítésére irányuló kereset elutasítását kérte. A fellebbezésben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálása során tévesen alkalmazta az Stv. 7.§-ának (3) bekezdését. Álláspontja szerint az amatőr sportolókra vonatkozó költségtérítési tilalom célja kizárólag az, hogy átigazolás esetén az átadó sportegyesület ne kérhessen semmilyen jogcímen pénzt az átvevő sportegyesülettől. Ezt erősíti meg a sporttörvény 7.§-ának (1) és (2) bekezdése, amely a költségtérítés fogalmát kifejezetten az átigazoláshoz köti. A sporttörvény 7.§-a (1)-(3) bekezdéseinek együttes értelmezéséből az következik, hogy a költségtérítés tilalma kizárólag két sportegyesület egymás közötti (átigazolási) viszonyára vonatkozik. Ezzel szemben az alperesi egyesület által előírt költségtérítést nem az átvevő sportegyesület fizetné a korábbi sportegyesületnek, másrészt annak a tag által történő megfizetésekor az alperesi egyesület még nem minősül a törvényben írt korábbi sportegyesületnek, mert a tagsági viszony a fizetéskor még nem szűnt meg. Egyetlen jogszabály sem tiltja, hogy a közgyűlés a nem rendes átigazolási időszakban történő átigazolás esetére költségtérítést írjon elő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetéseket levonva, érdemben is helyesen döntött.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 3.§-ának (1) bekezdése és 6.§-ának (1) bekezdése értelmében az egyesület demokratikus, önkormányzati elven működő szervezet. Az egyesülési jog alapvető elve az önkéntesség, melyet a tagok jogainak és kötelességeinek meghatározás útján az alapszabálynak is biztosítania kell. Ennek megfelelően a tag önkéntesen, saját elhatározásából léphet be az egyesületbe, és ugyanígy saját elhatározásából a tagsági viszonyát a kilépése bejelentésével bármikor megszüntetheti (KGB 2262., EBH 2270.).

Ezzel összhangban rögzíti a Stv. indokolása, hogy ha az amatőr sportoló pusztán sportegyesületi tagság alapján sportol, tagsági jogviszonyát az Etv. általános egyesületi szabályai alapján bármikor megszüntetheti, és másik egyesületbe léphet be tagként.

Az alperesi egyesület alapszabályának IV/6. pontja szerint a tagsági viszony kilépéssel, törléssel, kizárással, vagy az egyesület megszűnésével szűnik meg. Az átigazolás a kilépés speciális formája, az MTSZ igazolási, átigazolási és nyilvántartási szabályzata 5.§-ának (1) bekezdése szerint az igazolt (nyilvántartott) versenyző korábbi sportszervezetével fennálló tagi jogviszony, illetve

sportszerződés megszüntetése, és egy másik sportszervezettel történő tagsági viszony, illetve sportszerződés létesítése. A szabályzat 5.§-ának (2) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy a sportegyesület tagjának átigazolására bármikor sor kerülhet, érvényes és hatályos sportszerződés hiányában az átadó sportszervezet hozzájárulása nélkül is (MTSZ 5.§-ának (8) bekezdése).

Helyes tehát az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a sportszerződéssel nem rendelkező, amatőr sportoló esetén a kilépésnek (átigazolásnak) akár költségtérítés, akár bánatpénz megfizetéséhez kötése korlátozza a tagsági viszony megszüntetését, és így ellentétes az Etv. és az MTSZ szabályzatának már hivatkozott rendelkezéseivel.

A másodfokú bíróság nem osztotta az alperesnek azt az álláspontját sem, hogy a sporttörvény 7.§-ának (1)-(3) bekezdései alapján a költségtérítés tilalma csak két sportegyesület egymás közti átigazolási viszonyára vonatkozik. Az Stv. 7.§-ának (1) bekezdése szerint, ha az amatőr sportoló sportszerződés alapján sportol, e szerződés fennállásának időtartama alatt csak a sportszervezete előzetes írásbeli hozzájárulásával igazolhat át másik sportszervezethez. A sportszervezet a hozzájárulás megadását költségtérítés fizetéséhez kötheti. A (3) bekezdés értelmében, ha az amatőr sportoló nem sportszerződés alapján sportol, vagy sportszerződésének időtartama már lejárt, illetve a sportszerződés jogszerűen megszűnt, a korábbi sportszervezetének költségtérítés nem fizethető. Az ezzel ellenétes megállapodás semmis. A törvény indokolása külön kitér arra, hogy a gyakorlatban a költségtérítést általában az a sportszervezet fizeti, amelyhez a sportoló igazolni kíván, de annak sincs akadálya, hogy a költségtérítést a sportoló fizesse meg. Ebből következően a sportszervezet a hozzájárulás megadását akár a sportoló, akár az újabb sportegyesület által fizetendő költségtérítéshez kötheti. A (3) bekezdés viszont egyértelművé teszi, hogy ha az amatőr sportoló nem sportszerződés alapján sportol, akkor a korábbi sportszervezetének költségtérítés nem fizethető, amely a törvény indokolásával összhangban mind az újabb sportszervezet, mind pedig a sportoló részéről fizetendő költségtérítés tilalmát jelenti.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254.§-ának (3) bekezdésére is - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, azonban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a fellebbezési eljárás során személyes illetékmentességben részesült, így az Itv. 4.§-ának (1) bekezdése alapján az illeték megfizetésére nem kötelezhető.

Pécs, 2012. január 12.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k.
előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró